

Tomáš Marek: Současný způsob předávání hudby v Guiney

Posudek vedoucího bakalářské práce

Kontext práce: Tomáš Marek je zapálený hráč na africký (a v současné době celosvětově velmi populární) buben džembe.¹ Víceméně z této hudební perspektivy navštěvoval většinu etnomuzikologických kurzů na FHS – a bylo celkem zřejmé, že tady bude i východisko jeho bakalářské práce. Konkrétní téma se ovšem rodilo dost dlouho, a i když už bylo precizováno, vlastní práce vznikala poměrně pomalu. Zatímco někdo to ovšem považuje za nedostatek, já jsem Tomášovu důkladnost a ochotu k neustálému vylepšování oceňovala.

Vlastním tématem práce je způsob výuky hudby v Guiney – a pro srovnání i v České republice. To je pojato jako srovnání hudebních životopisů dvou profesionálních hudebníků, přičemž onen guinejský je poměrně důkladně zasazen do historicko-politických procesů v této západoafrické zemi zejména v posledním půlstoletí. Tyto změny tu měly totiž poměrně zásadní vliv na užívání a funkci hudby včetně hudebních nástrojů. Není pochyb o tom, že domácí politické poměry nebyly tím jediným, co ovlivnilo situaci hudby a její následné šíření do světa. Důkladnější pojednání globalizačních vlivů by bylo zajímavé², ale rozhodně nad záměr bakalářské práce. I tak, jsem přesvědčena, je v Tomášově práci to zásadní zachyceno.

Této „kontextuální“ 2. kapitole předchází vstupní žurnalisticky pojatý obrázek z terénu (který velmi dobře plní funkci nejužšího kulturního kontextu), a část teoreticko-metodologická. V té vychází jednak z literatury, na FHS běžně užívané pro kvalitativní výzkum, jednak z literatury etnomuzikologické; té je ale pro dané téma opravdu poskrovnu a Tomáš se musel poměrně namáhat, aby ji dohledal.

Vlastní výzkum prezentuje autor ve 3. kapitole. Tam poměrně obratně vybírá podstatné rysy výuky hudby počínaje institucionální strukturou přes předpoklady, očekávané od hudebníka, až po dovršení výuky. Ty pak srovnává na základě rozhovorů svých informátorů.

Kromě seznamu literatury a barevných ilustrací obsahuje práce i CD přílohu s nahranými rozhovory; obsah CD ovšem není nikde uveden.

Písemná forma práce není nijak excelentní (zejména interpunkce je poměrně smutná, občasné vybočení z vazby a vůbec nešikovné formulace tu lze také nalézt³), nicméně zásadnějších prohřešků je jen málo.

Celkově práci doporučuji k obhajobě a hodnotím ji mezi jedničkou a dvojkou.

Doc. PhDr. Zuzana Jurková, Ph.D.

¹ on sám píše podle světového úzu „djembé“.

² Ani tomu e ale nevyhnul úplně; přinejmenším z knihy V. Flaig (2007) tu cituje.

³ Např. hned v úvodu: „který mi umožnil a pomohl s realizací práce..“